

Oponentský posudek
na bakalářskou práci Silvie Kůželové
Přechodové rituály v čínském starověku

Text, předkládaný jako závěrečná práce bakalářského studia sinologie, se zaměřuje na vybrané přechodové rituály („čapkování“ a svatba), jak jsou normativně popsány v pozdněstarověkých ritualistických příručkách, rozebírá je na pozadí obecné antropologické teorie přechodových obřadů van Gennepa a konfrontuje s útržky historických zpráv z kroniky *Zuozhuan*. Odůvodněně přitom vynechává obřady pohřební, které jednak představují příliš rozsáhlou problematiku, jednak jim již byla věnována zvýšená pozornost v minulosti.

Téma je vymezeno a uchopeno příhodným způsobem, práce je vhodně rozvržena a členěna. Bakalantce se podařilo napsat informačně a argumentačně bohatý, leč sevřený a provázaný text bez zbytečných odboček a slovní vaty, naformulovaný přesným, přitom však čtivým jazykem, což dnes patří převážně k rysům prací nadprůměrných. Je zřejmá přiměřená orientace v problematice, která zejména s ohledem na časovou odlehlost nepatří k nejsnazším, schopnost propojit teorii a analýzu za využití relevantních pramenů, jakkoli – a pochopitelně – za podpory překladů. Z ryze formálního hlediska práci nelze vytknout žádné vážnější závady, odkazování na literaturu je zvládnuto na dobré úrovni a i všechny další obdobné náležitosti jsou v pořádku, i když o jednotlivostech se dá, ostatně jako téměř vždy, debatovat. Použitá literatura je nadprůměrně rozsáhlá.

Oceňuji snahu o tabelaci některých údajů, která výklad zpřehledňuje. Osobně bych přivítal, kdyby podobným způsobem do tabulek, případně schémat, byly svedeny i další strukturní rysy, třeba i souhrnně synopticky, aby bylo možno snadno sledovat plynutí obřadních událostí celistvě i po jednotlivých liniích či srovnávat dění v jednotlivých liniích v závislosti na poloze v rámci rituálu. Na první pohled by také bylo jasné, odkud kam sahá která fáze a jak se liší uspořádání fází od ideálního modelu.

Určitým nenaplněným očekáváním je část konfrontační, která je oproti předchozímu výkladu velmi skromná. Výsledky porovnání zároveň působí poněkud mdlé a s ohledem na neúplnou typologickou slučitelnost zvolených příkladů s pojednávaným normativním modelem mají oslabenou relevanci. Je patrné, že skutečná konfrontace, umožňující-li jí vůbec stav pramenů, by představovala další podstatnou součást výzkumu dané otázky a

za daných okolností je mimo možnosti bakalářské práce. Lze je tedy považovat za případnou výzvu do budoucna.

Souhrnem, práci považuji za velmi zdařilou, *doporučuji* ji k obhájení a navrhuji hodnocení *výborně*.

Lukáš Zádrapa

Praha, 30. srpna 2021